

Sygn. akt III Cz 855/15, III Cz 1346/15

POSTANOWIENIE

Dnia 1 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy
w następującym składzie :

Przewodniczący – Sędzia SO Barbara Braziewicz

Sędziowie SO Andrzej Dyrda (spr.)

SR (del.) Barbara Glenc - Pośrednik

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 1 września 2015 r.

sprawy egzekucyjnej z wniosku wierzycieli Skarbu Państwa – Prezesa Sądu Okręgowego w (...) oraz Skarbu Państwa
– Starosty (...)

przeciwko dłużnikom W. S. i B. Ś.

o świadczenie pieniężne

w przedmiocie zarzutów dłużnika W. S. na plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji sporządzony w dniu 3 stycznia 2014 roku przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach M. K. w sprawie o sygn. akt Km 5248/13 i Km 302/13 oraz wniosku dłużnika W. S. o zwolnienie od opłaty od zarzutów

na skutek zażalenia dłużników

na postanowienie Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 22 października 2014 r., sygn. akt II Co 1433/14

postanawia :

- 1. odrzucić zażalenia na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 zaskarżonego postanowienia;**
- 2. oddalić zażalenia na rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 zaskarżonego postanowienia;**
- 3. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 3 poprzez jego uchylenie.**

SSO Barbara Glenc - Pośrednik SSO Barbara Braziewicz SSO Andrzej Dyrda

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach postanowieniem z dnia 22 października 2014 roku zwolnił dłużnika W. S. od opłaty od zarzutów na plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji, oddalił wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego oraz odrzucił zarzuty na plan podziału sumy uzyskanej z egzekucji.

Uzasadniając rozstrzygnięcie oddalające wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego, Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. art. 821 k.p.c. Sąd może na wniosek zawiesić w całości lub części postępowanie egzekucyjne, jeżeli złożono skargę na czynności komornika lub zażalenie na postanowienie sądu. Sąd zwrócił uwagę, że zawieszenie postępowania egzekucyjnego może być uzasadnione szkodą, jaka na skutek prowadzenia dalszego postępowania może wyniknąć dla dłużnika, a zatem wnioskodawca winien wykazać prawdopodobieństwo powstania takiej szkody. Sąd

nadto zwrócił uwagę, że z art. art. 804 k.p.c. wynika, że organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, a zatem celem postępowania egzekucyjnego nie jest ponowne merytoryczne rozstrzygnięcie sporu, lecz wykonanie tytułu wykonawczego, ani sąd, ani komornik działający jako organ egzekucyjny nie może badać zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym. Zakaz merytorycznego badania tytułu wykonawczego w postępowaniu egzekucyjnym oznacza, że dłużnik nie może bronić się zarzutem, że objęte tytułem wykonawczym roszczenie nie istnieje, a tego rodzaju zarzut może podnieść tylko w drodze powództwa przeciwegzekucyjnego z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.

Odrzucając zarzuty na plan podziału, Sąd Rejonowy wskazał, że zgodnie z art. 1027 § 1, 2 i 3 k.p.c. zarzuty przeciwko planowi podziału można wnosić w ciągu dwóch tygodni od daty zawiadomienia do organu egzekucyjnego, który go sporządził. Zarzuty wniesione po terminie podlegają odrzuceniu na podstawie art. 370 w zw. z art. 13 § 2.

W niniejszej sprawie termin do złożenia zarzutów upłynął w dniu 10 lutego 2014 roku, natomiast dłużnik wniósł zarzuty na plan podziału do Komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym Gliwicach M. K. w dniu 12 lutego 2014 roku.

Zażalenie na to postanowienie wniósł dłużnik, zaskarżając to orzeczenie w całości. W uzasadnieniu podniósł, że nie jest prawdą, aby zarzuty wniósł 12 lutego 2014r.

Na tych podstawach wniósł o jego uchylenie i nakazanie rozpoznania zażalenia na plan podziału.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, iż dopuszczalność zaskarżenia orzeczenia w postępowaniu cywilnym nie przysługuje wszystkim stronom procesu. Ogranicza się jedynie do tych osób, które mają interes prawny w zaskarżeniu orzeczenia, określane mianem *gravamen*. Interes ten sprowadza się do stwierdzenia poczucia pokrzywdzenia spowodowanym niekorzystną dla strony różnicą między zgłoszonym przez nią żądaniem a sentencją orzeczenia, wynikającej z porównania zakresu żądania i treści rozstrzygnięcia. (porównaj: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., II CZ 22/06). Zatem interes prawny w zaskarżeniu orzeczenia musi wynikać z potrzeby uchylenia niekorzystnego dla strony rozstrzygnięcia, które w sposób samodzielny wpływa na jej prawo do obrony.

W zakresie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 1 dłużnik nie miał interesu prawnego w jego zaskarżeniu, a to wobec uwzględnienia w całości jego wniosku o zwolnienie od opłaty od zarzutów na plan podziału. Z tych przyczyn czyniło to zażalenie dłużnika w zakresie tego rozstrzygnięcia niedopuszczalnym, gdyż złożone zostało bez istnienia interesu prawnego do jego zaskarżenia i z tych względów zostało odrzucone.

Sąd Okręgowy uznał za zasadnym oddalenie wniosku o zawieszenie postępowania egzekucyjnego. Dłużnik jako okoliczność uzasadniającą zawieszenie powołał jedynie okoliczność kwestionowania prawidłowości tytułu egzekucyjnego, gdyż klauzule zostały nadane z naruszeniem, a także brak zobowiązań względem wskazanego w tytule egzekucyjnym wierzyciela.

Fakultatywne zawieszenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 821 § 1 k.p.c., nie jest uzasadnione wyłącznie wniesieniem skargi na czynności komornika lub zażaleniem na postanowienie sądu. Jak słusznie zwrócił uwagę Sąd Rejonowy, a co podnosi się również w doktrynie i judykaturze, zawieszenie postępowania egzekucyjnego uzasadnione jest wykazaniem przez dłużnika, że dalsze prowadzenie egzekucji może doprowadzić do wyrządzenia dłużnikowi szkody, przy czym pojęcia tego nie można utożsamiać z wyegzekwowaniem wierzytelności stwierdzonej tym tytułem. Takich okoliczności dłużnik nie wykazał, w związku z czym brak było uzasadnionych podstaw do zawieszenia postępowania egzekucyjnego.

Zasadne okazało się natomiast zażalenie na odrzucenie zarzutów dłużnika na plan podziału. Odpis planu podziału został doręczony dłużnikowi 27 stycznia 2014r. (k. 56 akt KM 5248/13). Zarzuty na plan podziału zostały wniesione pismem datowanym na 10 lutego 2014r. za wniesione za pośrednictwem komornika sądowego. W zażaleniu dłużnik podnosi, że zostały one nadane w kopcercie pocztowej w dniu 10 lutego 2014r. W aktach sprawy brak jest

wspomnianej przez dłużnika koperty, wobec powyższego zachodzi konieczność uprzedniego ustalenia, czy pismo to zostało wniesione z dochowaniem terminu, przy uwzględnieniu sposobu wskazanego w art. 165 § 2 k.p.c., tym bardziej, że pobieżna analiza akt sprawy, wskazuje jednoznacznie, że dłużnik wnosząc pisma procesowego wnosi je za pośrednictwem placówki pocztowej operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe. Tym samym, odrzucenie zarzutów na plan podziału, należało uznać przynajmniej za przedwczesne.

Z tych też przyczyn, Sąd Okręgowy na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. , orzekł jak w punkcie 1 sentencji orzeczenia. Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2 zostało oparte na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c., natomiast w punkcie 3 Sąd Okręgowy orzekł na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. i art. 13 § 2 k.p.c.

SSO Barbara Glenc – Pośrednik SSO Barbara Braziewicz SSO Andrzej Dyrda